

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenjske petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. O pravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Národnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zaradi velikonočnih praznikov izide prihodnji list v sredo.

Vabilo na naročbo.

S koncem tega meseca poteče naročnina za prvo četrtletje. Gg. naročnike prosimo, da naročnino o pravem času ponové, ako hoté list dobivati redno v roke, ker „Slov. Narod“ sedaj pošiljamo samo onim, ki naprej plačajo naročnino.

„Slovenski Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6 gl. 50 kr.
Za četrt leta	3 „ 30 „
Za en mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8 gl. — kr.
Za četrt leta	4 „ — „
Za en mesec	1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr.
Po pošti prejemati „ „ 3 „ — „

Probujenje.

—!— Kaj pomenja svit rdeče-žolti nad našim obzorjem? Nebo se jasni, čarobna svitloba plava nad nami; oblaki sivi bežé pred nenavadno prikaznijo, zvezdice bléde male ugaševajo; zablistne se, neobsežno morje blesteče krasote pade na zemljo: uboga stvar narave, človek, poklekne, pokrije si obraz, boječ se tega, kar pride! Človeštvo, pazi, da ne zgrediš tega trenutka; opusti strah, vrzi proč od

sebe vse predsodke, obrni oči svoje gori v nebo, da se ti privadijo krasne prikazni, sicer te zadene zaslužena kazen! Čuj! glej! Tam iz severo-vstoka priplava v krasnem svitu mogočna deva: nje ne spremlja grom in blisk, ona ne nosi meča na ledji preopasanega: neizrečna dobrota sije jej na obrazi, neopisna milina služi jej za obleko, v roki nese narodom mir in spravo, svobodo. Nebeško zadovoljstvo razlije se nad zemljo; narodje, preje zatirajoči se, podajó si roké; zavidnost premeni se v ljubezen; bratska ljubav se je mej njimi naselila; poštenost, čast, obe sta dobili zopet veljavo, zmagonosno se je dvignila pravica. Kvišku tedaj narodje, svobodni ste, kvišku na delo!

Dvignejo se narodje. Ne mrači več njih očesa sebičnost; očistili so se njihovi nazori in zdaj priznavajo svoje mejusobne pravice. Narodje so se probudili! Slepništvo in nepoštenost poznajo samo še iz pravljic svojih pradedov, blagostanje jim raste: poljedelcu rodi zemlja vsega obilno, kakó z veseljem prime za oralo in koso, roko ima žuljavo, a kašto ima polno doma. Rešeno je socijalno vprašanje in rokodelci kakor bogatin veselita se svojega življenja. Politiška vprašanja razmotravajo se mirno, brezstrastno. Vsakdo uživa mirno svoje pravice, sorodni si narodje stopili so v tesno zvezo, vsi mej seboj pa so rešili gospodarsko-politiške razmere na podlogi pravice in poštenosti.

Narodje so dosegli svojo blaginjo, probudili so se!

Ali smo res uže tako daleč? Da, ako je krepost angleška sebičnost, španjska lenoba, vlaška irredentovstvo, turška gnjilost ter nezvestost, nemška črna nehvalež-

nost, avstrijsko „ustavoverstvo“, in — nesloga, ki obsega ves čiharen slovanski rod. Svobode bojé se narodje, a óni narodje, ki zdaj nad družimi gospodujejo, ki imajo na rovaši mnogo grehov, ker občna svoboda bi bila njim v kazen ter mogoče da tudi v — nesvobodo. Boj človeka za svoje pravice zoper družega, ki mu jih krati, nij še ponehal in ne bode ponehal, dokler hoče biti samo jeden gospodar nad vsemi družimi, po naravi z njim ravnopravnimi; zato se ne boljša narodovo gospodarstvo, ker mora narod zgubljati svoje najboljše moči v nenaravnem boji; zato je morebiti tudi danes, na dan največje cerkvene slovesnosti, na dan vstajenja Kristovega, ki vzbuja s pomlajajočo se naravo v človeku up in nadeje, morebiti da tudi danes je samo jeden trenutek, ki človeka ublaži, ter mu dá milejših čutov. Drugi trenutek nam uže ukazuje: kvišku na delo, kvišku na boj zoper ónega neprijatelja, ki nas je v naši lastnej hiši zasramoval in zatiral, ki ne pride nigdar do spoznanja, da je činil krivo.

Temu pokažimo zdaj, da smo se resnično probudili in da je bil dan našega probujenja dan zadnje državnozbornske volitve za mesto ljubljansko. Takrat je ljubljansko stanovništvo pokazalo svojo samosvest, zbrisalo je deloma madež, ki je skrunil z renegatskimi imeni belo Ljubljano, in volilo je v državni zbor ónega moža, katerega so ljubljanskim meščanom priporočili jedini pravi njih prijatelji, in to je: národna stranka! In zopet je prišel čas, ko ima mesto Ljubljana priliko, da dokaže svoje politiško probujenje, svojo meščansko samosvest, da vrže raz sebe ig tujega robstva, ki sramotí belo slovensko Ljubljano.

Listek.

Listi iz tujine.

VIII.

Ferrara 12. februarja 1880.

Dragi prijatelj! Ravno sta minola dva meseca, odkar bivam tukaj, in pred odhodom svojim naj ti na kratko popišem to simpatično mesto, katero mi ostane vedno v prijetnem spominu zaradi posebne prijaznosti prebivalcev njegovih. Lepa je vožnja iz Milana do sem-kaj preko Bologne, a ne v zimskem času, kakor je bil izvenredno letos mrzel po vsej Evropi, ko je pokrivala gosta bela odeja vse, kakor daleč je segalo oko. Vozil sem se ravno isti pot pred nekoliko leti o krasnem jesenskem času, in bila mi je res vžitka polna in zanimiva. Letos pa smo sedeli v kupeji pri zamrznjenih oknih, katere smo se sápo odtajevali, da se je malo videlo ven, ko smo se

odpeljali proti poludne iz Milana. Ali zamrzavala so sproti, dokler nij opoludansko solnce nekoliko razgrela steklenih šip, tako da smo dospévi v Lodi, mesto s preko 20.000 dušami, uže bili vsaj toliko na boljsem, da naša sapa nij več zamrzovala na oknih, katere smo si bili očistili s papirjem in svojimi žepnimi rutami.

Jako interesantna je vožnja do Bologne, kajti skozi in skozi so ob železnici lepa in velika mesta, od katerih naj imenujem le največja, kakor na pr. Piacenza s 35.000 prebivalci, Parma s 45.000, Regio d' Emilia z okolo 20.000, Modena z okolo 35.000 (brez okolice). Jako obljudena je dakle ta proga, po katerej se vozi malo dlje, kakor iz Ljubljane do Trsta. O posameznih teh mestih katera sem videl le mimo vozeč se z brzim hlaponom, ne morem ti dati kaj posebnega popisovanja. Po navadi italijanskih mest so večinom utrjena in obdelana z močnimi zidovi

in nasipi. Da je jedno ali drugo izgubilo od svojega nekdanjega sijaja, je povsem naravno, odkar so prenehali kneževski dvori. Mene so obhajale različne misli, ko sem v malo urah prehitel del nekdanje Lombardije, vojevodini Parma in Modena in kosec nekdanje papeževe dežele, dakle štiri pred kratkim še pod različne vladarje spadajoče dežele in to na poti, kakor sem uže rekel, jedino nekoliko ur vožnje na železnici trajajočem. A danes! Kje so vse one različne umeteljno narejene meje? Nij jih, ideja in mogočna volja zavedenega in neutrudljivo za svoj ideal borečega se naroda odpihali sta jih kakor meglo, izginile so, kakor da jih nigdar nij bilo!

Ko smo dospeli v Bologno, o katerem velikem in krasno ležečem mestu ti hočem pisati prihodnjič, začelo se je uže mračiti, a okna bila so uže zopet vsa zamrznena, tako,

Umrli so v Ljubljani:

24. marca: Maks Gril, trgovčev sin, 4 leta, v špitalskih ulicah št. 9, za vodo glavo.
26. marca: Ana Grabnar, šivilja, 71 let, pred škofijo št. 21, za starostjo.
V deželni bolnici:
20. marca: Antonija Semen, gostija, 76 let, za starostjo.
22. marca: Janez Lokar, pisar, 40 let, za jetiko.
— Janez Šrank, črevljar, 41 let, za jetiko.
23. marca: Fran Drinovce, delavec, 26 let, za gnojno mrzlico.

Tujci.

5. marca:
Pri Slonu: Bidlo, grof Münster iz Šneberka. Mendez iz Dunaja.
Pri Mallé: Blaschka, Hi sch iz Dunaja.
Pri bavarskem dvoru: Langer iz Reke. — Žnidaršič iz Gradca

F. A. Zupančič,

zaloga klobukov v Ljubljani, mestni trg,

priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato oskrbljeno zalogo vsakih vrst najnovejših

klobukov za gospode, dečke in otroke,

najboljše kvalitete iz prvih najbolj slovečih domačih in tujih tovarov

(121—1) po najnižjih cenah.

Vnanja naročila se izvršujejo točno in ceno.

V Avstro-Ogerske, Nemčiji, Franciji, Angliji, Rumuniji, Španiji, Holandiji in Portugalijski branjen

Wilhelmov

antiartritiški antirevmatiški

kri čistilni čaj

(kri čistilen zoper putiko in trganje po udih) je za

vzpomladno zdravljenje

pripoznan jedinim in gotovo uplivajočim kri čistilnim sredstvom.

Z dovoljenjem
c. kr. dvor. kancelije
vred sklepa
Dunaj, 7. decembra
1858.

Odlično poskušeno,
Učinek sijajen,
Uspeh izvrsten.

S patentom
Nj. c. kr. veličanstva
zoper ponarejanje
obvarovano.
Dunaj, 12. maja 1870.

Ta čaj čisti ves organizem; kakor nobeno drugo sredstvo, preišče to vse dele trupa in odpravi z notranjo uporabo vse nečiste bolezenske tvarine iz njega; tudi učinek je trajen.

Temeljito ozdravi putiko, trganje po udih in zastarele bolezni, zmirom gnoječe se rane kakor tudi vse spolne in bolezni na koži, na telesu ali na lici, kire, sifilistiška ulesa.

Posebno ugoden uspeh ima ta čaj zoper uvred jeter in ledic, kakor tudi zoper zato žilo, rmenico, hude bolečine v živcih, kitah in udih, potem zoper bolečine v želodec, pritisk vetrov, zapreje, zapreje vode, polucijo, možko nezmožnost, zoper ženski tok itd.

Bolezni, kakor škropilji, otekline, se brzo in temeljito ozdravijo, ako se neprenehoma pije ta čaj, ker je mlo razpuščaajoče in vodo odganjajoče sredstvo.

Jedino pravi prireja

Fran Wilhelm, lekarnar v Neunkirchenu (Dol. Avstr.)

Zavitek, razdeljen v 8 šopkov, prirejen po predpisu zdravnikar, z navodom za uporabo v raznih jezicah 1 gld., za kolek in zavoj posébe 10 novč.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj, ter naj zavorej vsak zahteva vedno le „Wilhelmov“ antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj, ker so priredki, ki slujó samo pod imenom antiartritiških antirevmatiških kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni, ter jaz vedno svarim pred nakupovanjem tacih.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi „Wilhelmov“ antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj tudi v Ljubljani: Peter Lassnik;

Anton Leban, lekar v Postojni; Karel Šavnik, lekar v Kranji; Fr. Wacha, lekar v Metliki; Dom. Rizzoli, lekar v Novem mestu. (524—1)

Izdatelj in urednik Makso Armič.

Najboljši
salónsk premog
(44—28)
razkrojena drva
po najnižji ceni pri
A. Dobevo, rimska cesta (Gradšče) 19.

Kot organist in cerkovnik
se priporoča neki samec, ki je už v tej stroki po-
hvalno služil in ma izvrstna spridevala. Pisma naj se
pošiljajo pod J. B. pri sv. Duhu, P. Arch. Dolenj-
sko, poste restante. (113—3)

Splošnim
gospem
naznanjam, da prevzemam tudi
plesišanje.
(114—3)
Udano
Leopoldina Jean,
Ljubljana, Fran Josipova cesta št. 5, (parterre).

Nove vozne liste
za železnice
prav po nizkej ceni priporoča
„Narodna tiskarna“ v Ljubljani.

Zoper jetiko! Radgostski universalni čaj

in
rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporoča se posemo



za vse, tudi za za-
starane boleznin na
pljučah, za srčne,
prsne in vratne bo-
lečine, posebno za
sušico, želodčevo
slabost, za splošno
slabost čutnic in
začenjajočo se
pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpo-
lagajo se v prepričanje

Bl. g. lekarnarju J. Seichertu v Rožnovci.
Ker imam mnogo oseb, katero so kro-
nično na pljučah bone, Vas prosim, da mi s
poštnim povzetjem pošljete en zavitek izku-
šenega radgostskega rožnovskega prsnega čaja,
kat ri mi je bil zelo priporočan in ga hočem
tudi zdaj sam poskusiti pri svojih bolnikih
S poštovanjem se priporoča

Dr. Josip Šipek,

c. kr. poljsko-okrajni zdravnik v pokoji.
V Svitavi, dné 20. decembra 1877.

Gospodu lekarnarju J. Seichertu v Rožnovci
po g. Radgostu.

Mene je bolezen v želodci tako mučila,
da sem mal ne zdvojil. Niti svetje zdrav-
niški nit mazila in balzami mi niso pomogli.
Izgubil sem vso nadejo, da še kedaj ozdravim.
Kar začnem upotrebljati radgostski univer-
zalni čaj, in o j čndesa! vsak dan sem bil
boljši, in zdaj upam, da v kratkem popolnem
okrevam. Slavni Radgost nosi v svojem na-
rožji najzdravinejših rastlin. Blagovolite mi
dakle s p štim povzetjem poslati tudi za
mojega za jetiko hiraajočega prijateja dva
zavitka radgostskega čaja in 3 škatlice
mahorastlinskih celtilčkov.

S poštovanjem se beleži
(47 1) J. Donat, učitelj.
V Stanovici (na Č-škem) 7. dec. 1877.

Gospodu lekarnarju J. Seichertu v Rožnovci.
Priporočilo svojega s. r dnika slušajoč,
Vas prosim, da mi s poštnim povzetjem po-
šljete 2 zavitka slavnega radgostskega uni-
verzalnega čaja.

Fran Rossipal, gozdar.
V Zagrebu na Hrvatskem dné . sept. 1877.

Od tega po zdravniške razložbi in pred-
pisih pripravljeni čaj, ve ja za 1 dnevno rabo
pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gld.
av. v. Jedna originalna škatlja Rožnovskih
maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek
in zavijanje pa 10 kr. posébe

Radgostski universalni čaj in Rož-
novski maho-rastlinski celtilčki dobi-
vajo se jedino le v lekarni J. Seichertu
v Rožnovci na Moravskem, in razpošiljajo
se naročila na vse strani proti poštnemu po-
vzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno,
imajo tudi za ge sledeči lekari: W. Mayr
v Ljubljani, W. König v Mariboru,
S. Mittelbach in J. Cejbeke v Zagrebu,
Barmherzige Brüder in A. Sed. ed v
Gradci, A. Marek in J. Kupferschmied
v Celji, O. Russheim v Lipnici, Carl
Grabacher v Murau, J. Illing v Rot-
tenmanu, W. Thurnwald v Celovci.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih
prodajalnicah materialnega blaga.

Rožnovski cvet za živce, hitro
in trajno zdravlja pu ike, rganje po udih in
vsake vrste s abost v živcih in kitah, Izvirna
sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj
10 kr. več. Pravi se dobi samo narav-
nost z lekarne v Rožnovci (Moravska)

Doktorja Horsta jedino prava
yoda za oči, natančno po starom po starem
obiteljskem propisu tega veleslavnega zdrav-
nika za oči prirejena je posebno primerna
krepljenju in vzdržanju vidne moči in sicer v
vsaki starosti. S to vodo je v kratkem časi
in brez ovére v svojem poslu lahko izleči
vsak bolnik nove in zasta ane očesne vnetice,
rožniške pege, ječmene, kakor tudi neprijetno
solzenje.

Jedna originalna steklenica z navodom,
kako lek rabiti, stane 70 kr., za kolek in
zavoj 10 kr. več

Prava takšna voda se dobiva samo
neposredno v lekarni rožnovske.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gl. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — O pravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zaradi velikonočnih praznikov izide prihodnji list v sredo.

Vabilo na naročbo.

S koncem tega meseca poteče naročnina za prvo četrtletje. Gg. naročnike prosimo, da naročnino o pravem času ponové, ako hoté list dobivati redno v roke, ker „Slov. Narod“ sedaj pošiljamo samo onim, ki na prejšnjem plačajo naročnino.

„Slovenski Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6 gl. 50 kr.
Za četrt leta	3 „ 30 „
Za en mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8 gl. — kr.
Za četrt leta	4 „ — „
Za en mesec	1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr.
Po pošti prejemati „ „ 3 „ — „

Probujenje.

—!— Kaj pomenja svit rdeče-žolti nad našim obzorjem? Nebo se jasni, čarobna svitloba plava nad nami; oblaki sivi bežé pred nenavadno prikaznijo, zvezdice bléde male ugaševajo; zablistne se, neobsežno morje blesteče krasote pade na zemljo: uboga stvar narave, človek, poklekne, pokrije si obraz, boječ se tega, kar pride! Človeštvo, pazi, da ne zgrehši tega trenutka; opusti strah, vrzi proč od

sebe vse predsodke, obrni oči svoje gori v nebo, da se ti privadijo krasne prikazni, sicer te zadene zaslužena kazen! Čuj! glej! Tam iz severo-vstoka priplava v krasnem svitu mogočna deva: nje ne spremlja grom in blisk, ona ne nosi meča na ledji preopasanega: neizrečna dobrota sije jej na obrazi, neopisna milina služi jej za obleko, v roki nese narodom mir in spravo, svobodo. Nebeško zadovoljstvo razlije se nad zemljo; narodje, preje zatirajoči se, podajó si rokó; zavidnost premeni se v ljubezen; bratska ljubav se je mej njimi naselila; poštenost, čast, obe sta dobili zopet veljavo, zmagonosno se je dvignila pravica. Kvišku tedaj narodje, svobodni ste, kvišku na delo!

Dvignejo se narodje. Ne mrači več njih očesa sebičnost; očistili so se njihovi nazori in zdaj priznavajo svoje mejusobne pravice. Narodje so se probudili! Slepstvo in nepoštenost poznajo samo še iz pravljic svojih pradedov, blagostanje jim raste: poljedelcu rodi zemlja vsega obilno, kakó z veseljem prime za oralo in koso, roko ima žuljavo, a kašto ima polno doma. Rešeno je socijalno vprašanje in rokodelci kakor bogatin veselita se svojega življenja. Politiška vprašanja razmotravajo se mirno, brezstrastno. Vsakdo uživa mirno svoje pravice, sorodni si narodje stopili so v tesno zvezo, vsi mej seboj pa so rešili gospodarsko-politiške razmere na podlogi pravice in poštenosti.

Narodje so dosegli svojo blaginjo, probudili so se!

Ali smo res uže tako daleč? Da, ako je krepost angleška sebičnost, španjska lenoba, vlaška irredentovstvo, turška gnjilost ter nezvestost, nemška črna nehvalež-

nost, avstrijsko „ustavoverstvo“, in — nesloga, ki obsega ves čiharen slovanski rod. Svobode bojé se narodje, a óni narodje, ki zdaj nad družimi gospodujejo, ki imajo na rovaši mnogo grehov, ker občna svoboda bi bila njim v kazen ter mogoče da tudi v — nesvobodo. Boj človeka za svoje pravice zoper družega, ki mu jih krati, nij še ponehal in ne bode ponehal, dokler hoče biti samo jeden gospodar nad vsemi družimi, po naravi z njim ravnopravnimi; zato se ne boljša narodovo gospodarstvo, ker mora narod zgubljati svoje najboljše moči v nenaravnem boji; zato je morebiti tudi danes, na dan največje cerkvene slovesnosti, na dan vstajenja Kristovega, ki vzbuja s pomlajajočo se naravo v človeku up in nadeje, morebiti da tudi danes je samo jeden trenotek, ki človeka ublaži, ter mu dá milejših čutov. Drugi trenotek nam uže ukazuje: kvišku na delo, kvišku na boj zoper ónega neprijatelja, ki nas je v naši lastnej hiši zasramoval in zatiral, ki ne pride nigdar do spoznanja, da je činil krivo.

Temu pokažimo zdaj, da smo se resnično probudili in da je bil dan našega probujenja dan zadnje državnozbornske volitve za mesto ljubljansko. Takrat je ljubljansko stanovništvo pokazalo svojo samosvest, zbrisalo je deloma madež, ki je skrunil z renegatskimi imeni belo Ljubljano, in volilo je v državni zbor ónega moža, katerega so ljubljanskim meščanom priporočili jedini pravi njih prijatelji, in to je: národna stranka! In zopet je prišel čas, ko ima mesto Ljubljana priliko, da dokaže svoje politiško probujenje, svojo meščansko samosvest, da vrže raz sebe ig tujega robstva, ki sramotí belo slovensko Ljubljano.

Listek.

Listi iz tujine.

VIII.

Ferrara 12. februarja 1880.

Dragi prijatelj! Ravno sta minola dva meseca, odkar bivam tukaj, in pred odhodom svojim naj ti na kratko popišem to simpatično mesto, katero mi ostane vedno v prijetnem spominu zaradi posebne prijaznosti prebivalcev njegovih. Lepa je vožnja iz Milana do semkaj preko Bologne, a ne v zimskem času, kakor je bil izvenredno letos mrzel po vsej Evropi, ko je pokrivala gosta bela odeja vse, kakor daleč je segalo oko. Vozil sem se ravno isti pot pred nekoliko leti o krasnem jesenskem času, in bila mi je res vžitka polna in zanimiva. Letos pa smo sedeli v kupeji pri zamrznjenih oknih, katere smo sè sapo odtajevali, da se je malo videlo ven, ko smo se

odpeljali proti poludne iz Milana. Ali zamrzavala so sproti, dokler nij opoludansko solnce nekoliko razgrela steklenih šip, tako da smo dospeli v Lodi, mesto s preko 20.000 dušami, uže bili vsaj toliko na boljsem, da naša sapa nij več zamrzovala na oknih, katere smo si bili očistili s papirjem in svojimi žepnimi rutami.

Jako interesantna je vožnja do Bologne, kajti skozi in skozi so ob železnici lepa in velika mesta, od katerih naj imenujem le največja, kakor na pr. Piacenza s 35.000 prebivalci, Parma s 45.000, Regio d' Emilia z okolo 20.000, Modena z okolo 35.000 (brez okolice). Jako obljudena je dakle ta proga, po katerej se vozi malo dlje, kakor iz Ljubljane do Trsta. O posameznih teh mestih katera sem videl le mimo vozeč se z brzim hlaponom, ne morem ti dati kaj posebnega popisovanja. Po navedi italijanskih mest so večinom utrjena in obdelana z močnimi zidovi

in nasipi. Da je jedno ali drugo izgubilo od svojega nekdanjega sijaja, je povsem naravno, odkar so prenehali kneževski dvori. Mene so obhajale različne misli, ko sem v malo urah prehitel del nekdanje Lombardije, vojevodini Parma in Modena in kosec nekdanje papeževe dežele, dakle štiri pred kratkim še pod različne vladarje spadajoče dežele in to na poti, kakor sem uže rekel, jedino nekoliko ur vožnje na železnici trajajočem. A denes! Kje so vse one različne umeteljno narejene meje? Nij jih, ideja in mogočna volja zavedenega in neutrudljivo za svoj ideal borečega se naroda odpihali sta jih kakor meglo, izginile so, kakor da jih nigdar nij bilo!

Ko smo dospeli v Bologno, o katerem velikem in krasno ležečem mestu ti hočem pisati prihodnjič, začelo se je uže mračiti, a okna bila so uže zopet vsa zamrznena, tako,

Umrli so v Ljubljani:

24. marca: Maks Gril, trgovčev sin, 4 leta, v spitalskih ulicah št. 9, za vodeno glavo.
26. marca: Ana Grabnar, šivilja, 71 let, pred škofijo št. 21, za starostjo.
V deželnej bolnici:
20. marca: Antonija Semen, gostija, 76 let, za starostjo.
22. marca: Janez Lokar, pisar, 40 let, za jetiko.
— Janez Šrank, čevljar, 41 let, za jetiko.
23. marca: Fran Drinovec, delavec, 26 let, za gnojno mrzlico.

Tuji.

5. marca:
Pri Slonu: Bidlo, grof Münster iz Šneberka. Mendez iz Dunaja.
Pri Mallé: Blaschka, Hi sch iz Dunaja.
Pri bavorskem dvoru: Langer iz Reke. — Žnidaršič iz Grada.

F. A. Zupančič,

zaloga klobukov v Ljubljani, mestni trg,

priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato oskrbljeno zalogo vsakih vrst najnovejših

klobukov za gospode, dečke in otroke,

najboljše kvalitete iz prvih najbolj slovečih domačih in tujih tovarov

(121—1) po najnižjih cenah.

Vnanja naročila se izvršujejo točno in ceno.

V Avstro-Ogerske, Nemčiji, Franciji, Angliji, Rumuniji, Španiji, Holandiji in Portugaliji branjen

Wilhelmov

antiartritiški antirevmatiški

kri čistilni čaj

(kri čistilen zoper putiko in trganje po udih) je za

vzpomladno zdravljenje

pripoznan jedinim in gotovo uplivajočim kri čistilnim sredstvom.

Z dovoljenjem c. kr. dvor. kancelije vsled sklepa Dunaj, 7. decembra 1858.

Odločno poskušeno, Učinek sijajen, Uspeh izvrsten.

S patentom Nj. c. kr. veličanstva zoper ponarejanje obvarovano. Dunaj, 12. maja 1870.

Ta čaj sestavi ves organizem; kakor nobeno drugo sredstvo, prečišča to vse dele trupa in odpravi z notranjo uporabo vse nečiste bolezenske tvari iz njega; tudi učinek je trajen.

Temeljito ozdravi putiko, trganje po udih in zastarele bolezni, zmirou gnoječe se rane kakor tudi vse spolske in bolezni na koži, na telesu ali na lici, kire, sifilistiška ulesa.

Posebno ugoden uspeh ima ta čaj zoper uvred jeter in ledje, kakor tudi zoper znato žilo, rmenico, hude bolečine v živcih, kitah in udih, potem zoper bolečine v želodci, pritisk vetrov, zapretje vode, polucijo, možko nezmožnost, zoper ženski tok itd.

Bolezni, kakor škropilji, otekline, se brzo in temeljito ozdravé, ako se neprenehoma pije ta čaj, ker je milo razpuščajoče in vodo odganjajoče sredstvo.

Jedino pravi prireja

Fran Wilhelm, lekarnar v Neunkirchenu (Dol. Avstr.)

Zavitek, razdeljen v 8 šopkov, prirejen po predpisu zdravnika, z navodom za uporabo v raznih jezikih 1 gld., za kolek in zavoj posébe 10 nov.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj, ter naj zatorej vsak zahteva vedno le „**Wilhelmov** antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj, ker so priredki, ki slujó samo pod imenom antiartritiških antirevmatiških kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni, ter jaz vedno svarim pred nakupovanjem tacih.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi „**Wilhelmov** antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj tudi

v Ljubljani: **Peter Lassnik**;

Anton Leban, lekar v Postojni; **Karel Šavnik**, lekar v Kranji; **Fr. Wacha**, lekar v Metliki; **Dom. Rizzoli**, lekar v Novem mestu. (524—1)

Izdatelj in urednik Makso Armič.

Najboljši salónski premog

Kot organist in cerkovnik

Splošnim gospem naznanjam, da prevzemam tudi **Plesiraje**

Nove vozne liste

za železnice

prav po nizkeji ceni priporoča

„Národná tiskárna“ v Ljubljani.

Zoper jetiko! Radgostski univerzalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporoča se posemo



za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčevo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje

Bl. g. lekarnarju **J. Seichertu** v Rožnovi. Ker imam mnogo oseb, katero so kronično na pljučah bolezni, Vas prosim, da mi s poštanim povzetjem pošljete en zavitek izkušene radgostskega rožnovskega prsnega čaja, katerega mi je bil zelo priporočen in ga hočem tudi zdaj sam poskusiti pri svojih bolnikih. S poštovanjem se priporoča

Dr. Josip Šipek,

c. kr. pol. cijsko-okrajni zdravnik v pokoji. V Svitavi, dne 20. decembra 1877.

Gospodu lekarnarju **J. Seichertu** v Rožnovi po eg Radgost.

Mene je bolezen v želodci tako mučila, da sem mal. ne zdvojil. Niti svetlo zdravniški nit mazila in balzami mi niso pomagali. Izgubil sem vso nadejo, da še kedaj ozdravim. Kar začnem upotrebljati radgostski univerzalni čaj, in o! čudesa! vsak dan sem bil boljši, in zdaj upam, da v kratkem popolnem okrevam. Slavni Radgost nosi v svojem naročju najzdravnejših rastlin. Blagovolite mi dakle s poštanim povzetjem poslati tudi za mojega za jetiko hirajočega prijatelja dva zavitka radgostskega čaja in 3 škatlice maho-rastlinskih celtilčkov.

S poštovanjem se beleži

(47 1) **J. Donat**, učitelj. V Svanovici (na Č. škem) 7. dec. 1877.

Gospodu lekarnarju **J. Seichertu** v Rožnovi.

Priporočilo svojega s. r. dnika slušajoč, Vas prosim, da mi s poštanim povzetjem pošljete 2 zavitka slavnega radgostskega univerzalnega čaja.

Fran Rossipal, gozdar.

V Zagrebu na Hrvaškem danč. sept. 1877.

Od tega po zdravniške razložbi in predpisih pripravljeno čaj, veja za 1 dnevno rabo pripravljen paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatlica Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posébe.

Radgostski univerzalni čaj in **Rožnovski maho-rastlinski celtilčki** dobivajo se jedino le v lekarni **J. Seichertu** v Rožnovi na Moravskem, in razpošljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi za ge sedeči lekarni: **W. Mayr** v Ljubljani, **W. König** v Mariboru, **S. Mittenbach** in **J. Cejbe** v Zagrebu, **Barmherzige Brüder** in **A. Nodded** v Gradi, **A. Marek** in **J. Kupferschmid** v Celji, **O. Russe** in **Lipulci**, **Carl Grabacher** v Murau, **J. Illing** v Rottemanu, **W. Thurnwald** v Celovci.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Rožnovski cvet za žilce, hitro in trajno dravlja puiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo naravnost z lekarne v Rožnovi (Moravska).

Doktorja Horsta jedino prava voda za oči, nanašeno po starom po starom obiteljskem propisu tega veleslavnega zdravnika za oči prirejena je posebno primerna krepitvenju in vzdržanju vidne moči in sicer v vsaki starosti. S to vodo je v kratkem časi in brez ovire v svojem poslu lahko izleči vsak bolnik nove in zasta ane očesne vnetice, rožniške pege, ječmene, kakor tudi neprijetno solzenje.

Jedna originalna steklenica z navodom, kako lek rabiti, stane 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava takšna voda se dobiva samo neposredno v lekarni rožnovske.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

— (Iz Krškega) se nam piše: Dne 21. t. m. so se v krškem bralnem društvu, ki je še nedavno imelo celo nemšk značaj, igrale dve igri, jedna nemška, a druga slovenska, in to v korist Notranjcem. Reči moramo, da sta se igri igrali izvrstno. In tudi vspeh je bil dosta sijajen, kajti nabrala se je siromašnim Notranjcem precejšnja podpora 64 gld.

— („Krain: Cilli-Unterdrauburg“.) Dunajska „N. fr. Presse“ je v svojem čišlu od četrtka naštevala one dežele, ki prosijo državo za grajenje kake posebne železnice; da Kranjska prosi za grajenje dolenjske železnice, je znano, nadalje tudi, da prosi Štajerska za železnico Celje-Dólenji Drauburg. Nij pa znano, da bi se Kranjska posebno zanimala za to železnico. Če tedaj navedeni nemški list, naštevajoč železnico, za katere prosi Kranjska, piše: Krain: Cilli-Unterdrauburg, Laibach-Unterkrain, potem je samo dvojje možno: ali uredništvo nemškega lista ne vé, kje da je Celje in Dólenji Drauburg, ali pa v svojem strahu pred avtonomistiško bodóčnostjo uže zdaj priznava pravico zjedinenja vseh slovenskih pokrajin. Dakle smo morebiti uže dalje sè svojimi nađejami, nego si sami mislimo?

— (Poziv.) V soboto dne 3. aprila napraviti društvu „Edinost“ in „tržaška slovenska čitalnica velik koncert v gledališči Fenice v korist stradajočim v Trstu in okolici, Istri in na Goriškem. Sodelovale bodo prve pevske moči iz Trsta in okolice, (zbor nad 100 pevcev in pomnoženi dobroznani Hajdrihov kvartet) potem slavni operni tenorist g. Fr. Gerbić in izvrstna pevkinja gospa Milka Gerbićeva, popolni orkester vojaške godbe polka Hess št. 49 iz Gorice pod osobnim vodstvom tržaškemu občinstvu priljubljenega kapelnika g. Miliera in še mnogo drugih izvrstnih močij tržaških in goriških. — Po dovršenem programu, ki je vrlo zanimiv, se začne domača zabava v gledališčne restavraciji. Pri tej bode svirala vojaška godba in bodo pevali razni pevski zbori po posebnem programu. Začetek koncerta točno ob 8 1/2 uri zvečer. — Vstopnina: parter 60 novč., galerija 40 novč. Sedeži I. vrste (fotelji) 1 gl., II. vrste (klopi) 60 novč. Vstopnina k domačej zabavi 20 novč. Milosrčnosti ne stavljamo mej. Sedeži se kupujejo do petka dne 2. aprila v tržaški čitalnici.

Odbor.

— (Ali naša domača krajna imena némajo veljave?) Piše se nam: Slučaj me zanese na pošto narodnega Notranjskega trga

C. Bilo je vse kakor na drugih poštah, a nekaj je bilo posebnega. Na vratih je visela papirnata tablica, — nič nenavadnega; na njej bile so napisane okoliške vasi in njih daljavo od C., tudi nič nenavadnega. — A nenavadno je bilo, da so bile te vasi polne rdečih črt in križev, kakor so časih naloge kakšnega gimnazijskega učenca, pod katerimi se bliska „ganz“. Ubogi Kožlek je bil prečrtan, in je dobil neizogibni „sch“, prijazna Žerovnica poručila se je v „Schererunitz“; Viševk v „Uschevk“ itd. In kako se je to zgodilo, nič drugače nego da so bila po „višjem“ nalogu, baje okrajnega glavarstva, imena vasij „popravljeni“, ali nemški rečeno: „die vorstehenden Ortsnamen wurden rektifizirt“. Človek se res vsak dan kaj nauči, če nij slep ali če navlaš ne — miži.

— (Pogorelo) je dne 20. t. m. ob štiri zjutraj gospodarsko poslopje Valentinu Selanu iz Trate poleg Velesovega na Gorenjskem. Kakó je nastal ogenj, ne vé nihče.

— (Tatje) so na sejmu pri sv. Juriji na južnej železnici dne 12. t. m. ukradli nekemu trgovcu 400 gld., neke kmetici 6 gld., in g. župniku Vojniškemu zlato uro z veržico, 100 gld. vredno.

— (Po meso za veliko noč) so prišli tatje pri nekem posestniku v Reki mariborskega okraja. Lopovi so streho prodrli, late prerezali, mesa in klobas v 2 žaklja pospravili, a zdajci se probudi gospodar, hiti nadnje ter jednega tatu pobije z motiko. Le-ta se po lestvici na zemljo prevrže in zbeži samo z 1 žakljem, a pri Windenavi naleti na dva kmeta, ki ga hočeta prijeti. Tat vrže še jedini žakelj od sebe in jo mahne v šumo. Meso in klobase pa bode naposled posestnik vendar-le imel za veliko noč.

Razne vesti.

* (V cesarske denarne kóvnici) so lansko leto izkovali: Srebrnega denarja: tolarjev po dva goldinarja 73.953, — srebrnih goldinarjev 37 milijonov in 485.342 in srebrnih svetinj (po dva goldinarja) 477.090; srebrnih desetec so iz dvajsetic prekovali 483.000. Trgovskega denarja: 1 milijon in 111.475 levantskih tolarjev. Zlatega denarja pa: 29.245 velikih in 361.556 navadnih cekinov. V vsem skupaj so zatorej nakovali 58 milijonov in 472.807 novcev v vrednosti 43 milijonov 805.729 gld. 79 kr.

* (Ruski car) je poklonil knezu bolgarskemu Aleksandru vojni parnik „Golubčik“, potem štirideset tisoč Berdan-pušek za bolgarsko narodno vojsko in nekoliko topov iz znane Krupove tovarne.

Drugih posebnih znamenitostij ne bi vedel, omenjati hočem še lepe cerkve sv. Frančiška, v kateri se čuje jek, ki se več nego 20krat zapóred ponavlja takó, da če n. pr. ploskneš z roko, čuješ dolgo ponavljajoče se ploskanje, kakor v kacam gledališči, kadar je občinstvo dobre volje. Isto tako zanimivo je ponavljanje glasú ali udarec z ного ob kameniti tlak. Dolgo se nijsem mogel ločiti od te umeteljne, na malem prostoru se nahajajoče akustične prikazni, katerej jednako naravno sem tolikrat občudoval v gorenjskih naših planinah, posebno pa na bohinjskem jezeru.

Kar me je posebno veselilo in zanimalo bilo je, da sem v Ferrari našel mnogo osob, katere so slovanščino po nekoliko razumele, tako n. pr. nekega inženirja, ki je bil več let na Hrvatskem, in druge nekatere osebe, ki so umele slovenski, ker so baje potovale po naših deželah, govoril sem tudi z neko hrvatsko gostilničarico, Slavonko. V obče moram priznati,

skega dvora. Lepe so dvorane v gorenjem delu kastela, ki dandenes služi upravnim uradnikom in telegrafu. Kolika izpremembra!

Zanimiva je zbirka slik v „Ateneo civico“, in starinski krasen dom sè svojo impozantno faćado, katerega zgradba sega v začetek 12. stoletja.

Vsak dan sem imel priliko ogledovati za res umeteljniško izdelani hram božji, kajti stanoval sem mu ravno nasproti, na najživahnejšem trgu vsega mesta, in užival krasen razgled na glavna dva trga, ki se tukaj združujeta. Tu je bilo vedno vse živo ljudij, in skolaraj ne verjel bi človek, da je mesto v družih svojih partijah takó tiho in mrtvo, ker je, kakor sem uže omenjal, v primeri sè svojo velikostjo jako malo obljudeno in so velike in široke stranske ulice videti zeló prazne. V nekaterem oziru spominjal sem se na naš gorenje-avstrijski Linz, ki se mi je svoje dni tudi zdel nekako posebno mirno in tiho mesto.

* (Frabat Samedža,) kralj sijamski, pride v kratkem v Evropo, ter namerava obiskati dvore v Rimu, Dunaji, Berlinu, Parizu in Londonu. Kralj je vzgojen po evropski ter govori francoski in angleški in dobro pozna tudi staro klasično slovstvo. Njemu privatni tajnik je nekov g. Payer, rodóm Celovčan.

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, pevcem in dariteljem vencev, ki so se tako mnogobrojno udeležili pogreba gospoda

Frana Omahna,

inženerja,

ter s tem nepozabljivemu ranicemu skazali zadnjo čast, izreka presrečno zahvalo

(125) **žalujoča rodbina.**

V Zatičini dne 25. marca 1880.

V najem

se daje zavoljo rodbinskih razmer prav dobra **štacuna z mešanim blagom**

na jako pripravnem tržnem prostoru v nekem živahnem trgu na **spodnjem štajerskem**, v katerem je c. kr. okrajna sodnija, davkarija, žandarmerija in dekanija. (88-3)

Pismena vprašanja naj se pošiljajo opravištvu „Slovenskega Naroda“ pod št. 100.

Ljubljanski lozi.

V letu trikrat srečanje.

Glavni dobitki gl. 35.000, 25.000, 20.000

(93-10)

i. t. d.

Najmanjši dobitok 30 gld. a. v.

prodajamo samo po

gld. 25 v pet četrtletnih obrokih po gld. 5.

Uže ko plača prvi obrok 5 gld., igra kupec pri **prvem srečanju**.

dne 2. aprila 1880

tega po realnej kreditnej banki prevzetega loterijnega posojila

z izvirnim lozom à gld. 24.

Te loze, ki se odlikujejo po brezupnetnej varčnosti in izvrstnem igralnem črteži, prodaja

menjalnica administracije

Dunaj, „**MERCUR**“ Dunaj, Wollzeille 13, Ch. Chon Wollzeille 13,

in v vseh večjih bankah in menjalnicah.

Družbe za srečke

in druge korporacije imajo posebne prednosti.

da do zdaj nijsem še nikjer našel mej Italijani, da bi imeli kako sovraštvo do Slovanov, to je pač res, da so jim naše razmere malo poznane, ali — napačno. A temu se nij čuditi, kajti kakšni so nemški viri, iz katerih večidel zajemajo njih novine, to žalibože predobro vemo vsi.

Ako ti končno še pristavim, da se res težko ločim od prijaznega občinstva tukajšnjega, katero me je tako častno odlikovalo ves čas mojega bivanja, a posebno še pri mojej benefici, mislim, da sem ti povedal, kar bi te utegnilo zanimati. V malo dneh zapojem Ipavčevo: „Denes tukaj, jutri tam, drugi kraji druga mesta“ itd., a brzi vlak popelje me v Bologno, kjer bodem pel v Teatro Brunetti do velike noči, potem pa zopet: Naprej!

Da si mi zdrav ti in vsi prijatelji moji, kateri se me še spominjajo.

Ves tvoj stari prijatelj

Josip Nolli.

Pri prihodnjih dopolnilnih volitvah pokazimo, da smo vredni boljše bodočnosti, s tem, da vržemo óno móro, ki tlači úže toliko let lepo mesto ljubljansko. To bodi letos naše velikonočno probujenje, ter spominajmo se lepih besedij, ki jih je dné 16. aprila vlašskega leta zapisala v svoj predal največja sovražnica Slovanom, dunajska „Neue Freie Presse“, rekoč: „kjer je slovansko prebivalstvo, bodi slovanski zastopano, a kjer je stanovništvo nemško, bodi zastopano nemški!“ Od ónega dné minolo je úže skoraj jedno leto, naši nasprotniki so postali še bolj zagrizeni in nespravljeni, oslepeli so, odprimo jim oči s prihodnjimi volitvami, da bodo videli, da je Ljubljana slovansko mesto, zato pa zahteva tudi slovenskih svojih zastopnikov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. marca.

Poročilo **budgetnega odseka** državnoborskega o finančnem zakonu in državnem proračunu za l. 1880 se je izdalo včeraj. V tem poročilu se odločujejo vsi državni troškovi za letošnje leto s 422.860.802 gold., prijemki pa s 348.251.756 gold., je tedaj primankljaj 24.609.046 gold., za katerega pokritje se je úže finančnemu ministru dovolilo izdaje 20 milijonov zlate rente.

V **Pragi** nekaj časa izhajajoča „Epoche“ je prenehala. Stara je bila jedva poldrugo leto, a uredoval jo je g. Skrejšovski. Nij škoda, da je zamrl ta list; ne imejoč nobene stranke za soboj, je samo zabavljaj na vse in grdil svoj rod pred tujci.

Vnanje države.

Belgradski uradni list javlja, da náčrt železniške pogodbi mej Srbijo in Avstrijo, kakeršni je naznanila ondan „N. Fr. Pr.“ nij avtentičen. — Ker nismo dobili ob onej prilici nobenega poročila z Dunaja, verjeli smo tudi mi dunajskega lista lažljivo vest; tem bolj se pa veselimo belgradskega glasu, ker s tem še upanje ostaje, da se bode priklopljenje srbskih železnic z avstrijskimi vendar drugače izvršilo, nego bi si Magjari želeli na škodo Avstriji.

Dvakrat smo úže omenjali Gladstonejevih napadov na Avstrijo; akopram vsi mirni želé, da bi zmogel pri prihodnjih **angleških** volitvah v parlament sè svojo stranko, vendar pa se veselimo tem bolj, kolikor bolj on zabavlja na Avstrijo, kajti s tem se onemogoči kaka bodoča avstro-angleška zveza. Sicer je pa angleški poslanik na Dunaji sir Elliot preklical celo izjavo Gladstonejevo, ter je tega postavil na laž.

Anglešk list poroča, da so se vsi **afganistanski** vojaki v Turkestanu pridružili znanemu Abdurahmanu, sovražniku Angležev; turkeštanski guverner, udan Angležem, je ubežal.

da némam do Ferrare omenjati nič posebnega.

Ferrara, imenovana „la civile“, zavoljo posebne uljudnosti prebivalcev njenih, je mesto jako obširno in veliko, broječe dandenes z okolico okolo 70.000 duš, a mesto, kar ga je mej obzidjem, broji k večjemu kacic 35.000 duš, akoravno jih je nekdaš štelo mnogo več. Lega mesta je jako nizka, kajti površje reke Po, ki teče dobro uro severno od mesta, je ob navadnem stanu vode za cel meter višje nego je glavni trg v Ferrari, in okolica trpi mnogo o povodnjih. Da nij mesto obdano z močnimi nasipi, moglo bi se, kadar naraste Po, voziti v ladijah po velikem trgu. Zaradi te lege ima pa tudi vlažen in po leti časih nezdrav zrak, a letošnje zimo, moram reči da sem se počutil prav izvrstno, akoravno sem časih prav pošteno zmrzoval pri zakurjenem kamini, kakor je to úže navada v Italiji,

Dopisi.

Iz Zatičine 25. marca. [Izv. dopis.] Narodni naš boj ima v novejši dobi dosti temnih, a dosti tudi svetlih strani. Mej slednjimi je pač najlepša ta, da vsa inteligentnejša mladež slovenska hrani gorko srce svojemu malemu narodu. Tuje univerze so ognjišča navdušenega slovenskega domoljubja, in marsikateri naših vseučiliščnikov je tudi pozneje v praktičnem delu ostal veren svojim idealom dijaškim.

Dné 25. t. m. smo v Zatičini pokopali v hladno zemljo táko pošteno slovensko srce, — inženerja Frana Omahna. Navdušeno so se pokojniku vselej žarile oči, če je šlo kaj storiti za teptano slovensko ljudstvo. Deloval je za domovino, ko je bil še tehnik in ud društvu „Triglavu“ v Gradci. Po dovršenih studijah si je novih zaslug pridobival na Dolenjskem, organizujoč pevski zbor v Krškem. Omahen je bil dober prijatelj Kocijančičev, in kakor poslednji je bil tudi on pevec „z dušo in telom“ — in vrl poznavatelj slovenske pevške literature. Lepše je morebiti kodi baritonist pel solo Kocijančičevega „Oblačku“, ali z globokejšim čutom, nego li pokojni Omahen, ne vém da bi bil to storil kdo.

Slovenci smo nesrečniki. Kocijančič, Hajdrih in druge rahlo čuteče dušice, kakó hitro oropala nam jih je smrt! Isto takó nam je nemila osoda ugrabila tudi druge ljube, vsem simpatične osebe — mej temi Frana Omahna, ki je bil ljub prijatelj, miren človek in marljiv, ali energičen, če ga je ideja klicala na delo. Imel je jedva 26 let. Slovenci v Gradci ter na Dolenjskem se ga dobro spominjajo. Bodi mu drag spomin! Dr. S - c.

Iz Doboja v Bosni 22. marca. [Izvir. dop.] Kakor v Istri ter v Kranjcih Notranjem se tudi tukaj v Bosni — in v bližnji Hercegovini — ljudstvu sploh slabo godi. Vsak toži o slabih časih. V Mostaru, a posebno v Sarajevu obrtnija vidno peša. Dan za dnevom so javne dražbe. Prodajalnico za prodajalnico zapirajo in gostilno za gostilno. V Sarajevu so krčmarji večinom Avstrijci, kateri so si za okupacije zdatno opomogli, — a zadnje čase gre vse rakov pot; kakor bi z njih rezal, so vse izgubili, in potem jim pretí nesrečni — boben. Dela črez zimo do sedaj nij bilo dobiti nikjer, a delavcev je cele gromade. Videl si često v mrazu trepetati Italijana, videl si Slovana in Švaba v Sarajevu. Vsi so prišli v obljubljeni deželo iskat kruha, a žalibog — prišli so z dežja pod kap. — Doma po zimi

nij povsod zaslužka, za to si marljivi ljudje pomagajo dalje; drugi zopet, ker se jim ne godi, kakor bi hoteli, lehkomišljno ostavljajo svoj mili dom, misleči: hajdimo, drugje bode boljše! Ali letos je ono „drugje“, marsikomu ohladilo dušo. — Na stotine ljudij je vso zimo križem držalo roké, ter sčernjevali so siromaki za mrazom in gladom. Ali teh milovanja vrednih ljudij nijsta poganjala zgolj zima in glad, nego tudi policija. Lovili so jih kakor pse, in kdor jim je prišel v pest, potirali so ga domov. Se vé, da so se ti delavci brez posla skrivali kolikor mogoče, ker nadejali so se, da dobodo delo na vzpomlad, in nobeden — imejoč količkaj poštenja v sebi — nij hotel iti razcapan in gladen, ter s praznimi rokami domov, in to kakor potiranec! —

Kdo je kriv takej bedi? — Vsak sam! — Dobro je, če gre človek na tuje kjer si more več pridobiti, nego doma, toda vselej je treba premisliti, ter iti na gotovo, kajti upanje, če se ne uresniči, je človeku šiba! Zatorej vas svarim, dragi rojaci, ne hodite nikakor v tujino, dokler niste dela gotovi, kajti zgoditi bi se znalo z vami kakor se je s tolikimi nesrečniki v baš minolej dóbi. —

Govori in obljubuje se, da bodo vzhodni več poslopjij zidali v Sarajevu, tudi je bilo čuti o železnici, katera ima nadaljevati črto Brod-Zenica do Sarajeva, a vse je dozdej še negotovo, in vprašanje prihodnjosti.

Domače stvari.

— (G. Jurčič) poroča iz Benetek v privatnem pismu, da se mu zdravje zdatno boljša, osobito da je črez 6 mesecev zdaj spet prišel do zdravega spanja. Vreme je tam zdaj slabše nego v Gorici, solnce je sicer vsak dan, a vendar piha zmirom mrzla sapa.

— (Iz Gradca) se nam piše: Bivši kostanjeviški kaplan g. Jos. Marinko je na našem vseučilišči dné 17. t. m. izvrstno opravil zadnjo rigorozno skušnjo in je prejel diplomu doktorja bogoslovja. Od tod gre za duh. pomočnika v Cerklje. — G. Jan. Svetina, kateri je kaplanoval v Idriji, je te dni v Gradci dovršil izpit za učiteljstvo v matematiki in fiziki na srednjih šolah.

— (Vreme v Ljubljani) imamo prav krasno. Solnce je prijazljivo začelo ogrevati zemljo. Mraz je tudi úže precej odnehal. Obče upamo imeti lepe velikonočne praznike.

— (Pomoči zoper oderuhe) prosijo pri državnem zboru okrajni zastopniki v Ormoži, Šmariji, Brežicah, Ivniku, Radgoni, Šoštanj in Arveži.

kar jo je na severu Apenin. Toda o tem drugi pot kaj več.

Mesto je deloma jako starinsko, kajti njega ustanovitev sega v peto stoletje. V največjem cvetu je bilo stolica vojvod Estenskih, od konca 12. do konca 16. stoletja. Na sijajnem dvoru vojvod, posebno Alfonsa in njegove soproge Lucrezije Borgie (historično znanih osob) združevale so najznamenitejši umetelniki tedanjega časa, od katerih naj navedem le Ariosta, stvaritelja pesniškemu delu „Orlando furioso“ in slikarja Tiziana. Hišo Ariostovo, v kateri je umrl l. 1533, je mesto l. 1811 kupilo, ter se vidi še dandenes pesnikova delovna soba. Zadnji vojvoda je bil Alfonso II., kateri je slavnega pesnika Torquato Tasso, ljubljence svojega in kras kneževskemu dvoru, pozneje kakor blaznika dal zapreti v bólnici sv. Ane. Se dandenes se kaže soba, kjer je pesnik pre-

živel sedem dolgih let, (od l. 1579—1585) češ, da je blazen!

Po smrti Alfonsa II. je propadalo mesto čedalje bolj in ubožalo je posebno nižje ljudstvo, kar se čuti še dandenes, kajti broj prosjakov je primerno velik. Mesto pak je prišlo nazaj pod oblast papežev, dokler nij bilo uteleseno v kraljestvo italijansko. Pogosto je imela Ferrara tudi avstrijske posadke, n. p. l. 1815 in pozneje v letih italijanskih bojev do l. 1860, kadar je bila stara tvrđjava po nekoliko razruščena, posebno pa citadela.

Starinski kastel, nekdanja stolica vojvodam v sredi mesta, je jedna najmogočnejših zgradb te vrste; obdan je okolo in okolo s širokim vodnim jarkom in štirimi stolpi. Znamenite so posebno podzemске uječe, v katerih sta bila zatvorjena in ob glavo dejana l. 1425. Parisina, soproga vojvode Nikole III. in sin njegov Ugo, nesrečni Don Carlos Esten-